

8η Δεκεμβρίου 1937

Πηλοῦριον Ἰασηνῶν

Ἐπανέρχομαι καὶ πάλιν ἐπὶ προγενεστέρῃς μου ἀναφορᾷ περὶ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου Μουσείου. Ἐθσεβάστωσ δὲ γνωρίζω Ἰμῖν, ὅτι μετὰ τὴν ἀντεῦθεν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Καραγινοῦ αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν βαθρῆδόν νὰ χαλαροῦνται, διὰ νὰ νεκρωθοῦν τελείως κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς ἡμέρας.

"Ἄν ὑπάρχουν μάρμαρα" ἰσχυρίζεται ὁ ἐδῶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργολάβου, ἀλλὰ ἐγὼ βλέπω, ὅτι δὲν ὑπάρχει θέλησις, δὲν ὑπάρχει συστημα καὶ συντονισμὸς προσκαθείας, δὲν ὑπάρχει, πρὸ παντὸς, ἀπόφασις πρὸς ἀποπερατωσιν, ἐπὶ τέλους, τοῦ ἔργου.

Περὶ τῶν κινδύνων καὶ τῆς ἀθλίᾳς καταστάσεως τῶν ἀρχαίων ἐν τῷ σημερινῷ παλαιῷ κτηρίῳ ἀνεφερα ἔκανειλημμένως εἰς τὸ Σεβαστὸν Ἰκουργεῖτση. Ἡδὴ ἀπεικιδύομαι πάσης εὐθύνῃς καὶ μένω μόνον μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ληφθοῦν, ἐπὶ τέλους, ἀποφασιστικὰ μέτρα, διὰ νὰ τετρατισθῇ ἡ μέχρι καθολογικοῦ σημεῖου χρονίσασα αὕτη κατάστασις.

Ἐθκειθέστατος

δ

Ἐπιμελητῆς τοῦ Μουσείου Ἡρακλίου

Αἰλιόπουλος